

همدان

جناب استاد محمّد علی نجّار جناب آقا لطفعلی جناب آقا میرزا ابراهیم جناب درویش علی جناب محبّعلی جناب استاد محمّد
میرزا جناب استاد حسین نجّار جناب استاد رستم نجّار جناب میرزا قربان جناب یوسف علیهم بهاء الله الأبھی

هو الله

ای یاران الهی نامتان در این دم در این محضر مذکور شد و ذکر خلق و خویتنان بمیان آمد جان و وجدان محظوظ شد و روح
روح و ریحان یافت سبحان الله این چه حکمت است که بمجرّد اینکه نام یاران بمیان آید و اسم مبارکشان تلفّظ گردد فوراً
روح بانجذاب آید و قلب باشتعال حالت دیگر دست دهد که زبان و بیان از وصفش عاجز ماند باید آن روح و ریحان را
حاصل نمود تا ادراک این حقیقت کرد و تصوّر این حالت نمود جز باین واسطه بکنه این مسئله نتوان رسید از خدا میطلبیم که
موفّق بر علویّت آسمانی و ثروت ملکوتی و غنای لاهوتی و عزّت ابدی گردید

اما مشرق الأذکار بسیار مهمّ است مقصود این است که محلّی ولو مختصر در زیر طبقات خاک و حجر باشد باید
تعیین شود و حکمة مستور و مخفی باشد تا سبب عناد اهل فساد نگردد اقلّاً هفته‌ئی یک روز محلّ اجتماع خواصّ احبّاً گردد
که کاشف اسرارند و محرم راز و هر نوع که باشد ولو حفره‌ئی در زیر زمین باشد آن حفره جنّة المأوی گردد و حدیقه علیا شود
و روضه رضوان گردد محلّ انشراح ارواح شود و مرکز انجذاب قلوب بملکوت ابھی و علیکم التّحیّة و التّناء ع ع

این سند از کتابخانه مرجع بهایی داندود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۷ فوریه ۲۰۲۴، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر